

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 2. Vtrum Deum incarnari fuerit conueniens ad reparatione[m] generis
humani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

similis Angelis, sed non nobis; unde decebat eum assumere naturam visibilem, vt etiam fieret similis nobis, vt nostra humilitas, quæ est Angelis inferior, hac ratione compensetur.

Aduerte tamen; Etiam si ob has rationes conueniens videatur, vt Deus homo fieret, etiam sepositâ redemptione humani generis; tamen non deesse alias rationes ob quas etiam fortè magis conueniens videatur vt non fieret, nisi suppositâ necessitate nostræ redemptionis.

DVBIVM II.

Vtrum Deum incarnari, fuerit conueniens ad reparationem generis humani?

8
Cur homo lapsus, potius sit redemptus quam Angelus.

8
S Vppono ob multas rationes fuisse magis conueniens, vt homo lapsus rediret, quam Angelus. Primò, Quia tota humana natura ceciderat; Angelica solum ex parte. Secundò, Quia omnes homines vnâ tantùm voluntate peccarunt, eaque alienâ, nempe primi parentis; Angeli autem singuli, sua voluntate. Tertiò, Quia natura humana est magis infirma & calamitosa, unde magis apta ad mouendam Deo commiserationem. Quartò, Quia homo ob naturam imperfectiorem habet voluntatem facile mutabilem, & longam viam in qua possit pœnitere: Angelus autem naturâ suâ magis est inflexibilis, unde non est ita facilis ad pœnitendum: deinde breuissimam naturâ suâ postulat viam. Quintò denique; Quia Angelus sponte sua cecidit; homo autem inductus à demone per mulierem. Omitto alias minutiores. Quibus positis:

9
Respondeo, Ad reparationem humani generis, nullum potuisse inueniri modum conuenientiore, quam Filij Dei Incarnationem.

Est certâ & communis Doctorum ac Patrum: D. Augustinus 13. de Trinit. cap. 10. expressè dicit; *Sananda miseria nostra conuenientiore alium modum non fuisse.* Idem docet D. Leo serm. 1. de Natiuit. item serm. 4. & 10.

In Incarnatione maxime elucet iustitia diuina.

Probatur Primò; Quia maxime fuit conueniens, vt homo redimeretur iustissimâ & perfectissimâ satisfactione. Primò, Quia in tali maxime elucet iustitia diuina; quod valde ad gloriam Dei pertinet, & ad perfectionem operum diuinorum: Nam sic, quod per peccatum inordinatum erat, excellentissimo modo ad ordinem reuocatur. Excitantur etiam homines vt maiori circumspectione peccata deuident, cognitâ hac Dei iustitiâ: de quo vide Anselm. lib.

Misericordia.

Cur Deus homo cap. 12. Secundò, Maxime elucet misericordia Dei, vt docet Damascen. lib. 3. de Fide cap. 1. Quia non solum datur homini venia & tempus pœnitendi & satisfaciendi; sed etiam dantur vires & infinita bona, quibus perfectè satisfiat. Facit quoque ad maiorem hominis dignitatem & gloriam, & ad maiorem animi tranquillitatem, vt ostendit Richard. de S. Victore libro de Incarnatione cap. 8. Tertiò,

Sapientia.

Maxime elucet Sapientia: quia vt ait Damascen. lib. 3. de Fide cap. 1. *Inueniuntur est difficillimi pretij decensissima solutio; & in eodem opere coniuncta est acerbissime summa misericordia & iustitia, qua antea pugnare volebantur;* iuxta illud Psalmi 84. *Misericordia & veritas obuiauerunt sibi, Iustitia & pax osculata sunt.* Atqui homo non poterat redimi iustissimâ satisfactione, & perfectâ iustitiâ, nisi Deus hypostaticè vniretur humanæ naturæ, vel saltem naturæ rationali; vt dicemus artic. sequenti: ergo hic fuit conuenientissimus modus.

cordia & veritas obuiauerunt sibi, Iustitia & pax osculata sunt. Atqui homo non poterat redimi iustissimâ satisfactione, & perfectâ iustitiâ, nisi Deus hypostaticè vniretur humanæ naturæ, vel saltem naturæ rationali; vt dicemus artic. sequenti: ergo hic fuit conuenientissimus modus.

Probatur Secundò, Per decem utilitates quas refert D. Thomas art. 2. Vide illum.

Dices; Deus maxime est liberalis: ergo magis consentaneum erat, vt liberali condonatione, sine aliquâ satisfactione, genus humanum repararetur.

10
Non deest. Sed peccatum. Inimicitia. Deo condonari.

Respondeo, Negando Consequentiam. Primò, Quia etsi deceat priuatam personam sine omni satisfactione iniuriam remittere; non tamen id ita decet publicam; cuius est vindicare crimina, vt seruetur iustitia. Secundò, Quia etsi Deus sit maxime liberalis & misericors, non tamen est minus iustus; unde conuenientissimus fuit, vt is modus adhiberetur, in quo summa liberalitas & iustitia coniungerentur. Vfus est enim summa liberalitate & misericordia erga nos; & summa iustitia erga Christum satisficientem.

Dices Secundò, Videtur contra iustitiam, exigere satisfactionem ab innocente, & tradere illum morti pro impio.

Respondeo; Non esse contra iustitiam, quando innocens in hoc consentit: consensisse autem Christum patet Psalm. 39. vers. 7. *Sacrificium & oblationem nolui, corpus autem aptasti mihi. Holocaustum & pro peccato non postulasti, tunc dixi, inuirsosa. Ecce venio. In capite libri scriptum est de me, vt facerem voluntatem tuam; Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.* Quem locum Apostolus interpretatur de Christo ad Hæbr. 10. Postquam autem Christus consentit, tenebatur ex iustitia per modum fideiussoris, pro nobis satisfacere.

Satisfactio pro homine, non fuit innocenti Christo iniuriosa.

Accedit; Quod ista satisfactio, etiam ipsi Christo fuerit vtilissima; vt patet ad Philip. 2. v. 9. *Propter quod & Deus exaltauit illum, & dedit illi nomen, quod est super omne nomen.*

Adde; Cùm Deus sit absolutus omnium Dominus, potuisse eum disponere de Christi humanitate, pro suo arbitrati sine vllâ iniuriâ.

Dices Tertiò, Videri fuisse quandam prodigalitem, dare rem infiniti pretij, pro bono finito alterius recuperando: id est, pro salute hominum, profundere vitam Christi.

Respondeo; Fructus huius mysterij, non sinit in solâ hominum salute; sed redundat in maximam Dei gloriam, & etiam ipsius Christi dignitatem. Et, quamuis vita Christi ob excellentiam personæ fuerit infinita dignitatis; tamen non erat physicè & realiter infinita. Deinde; ad breue solum tempus erat extinguenda, moxque cum summâ gloriâ excitanda: hominum autem salus futura est sempiterna.

Negus arguit prodigalitem.

Adde; Ea que sunt perfectiora, sæpè à Deo ordinari ad opem, directionem, & perfectionem imperfectiorum. Sic Angelos ad hominum ministerium destinauit ad Hæbr. 1. vers. 14.